Contact

LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. FEBRUARY 1951 No. 18

Holland-Canadians Organize Concert Band

Christian Reformed Concert Band "Praise the Lord" of Chatham, Ontario

Holland immigrants contributing to the cultural life in Canada. Recently a group of Holland immigrants, members of the Ch. Reformed Church in Chatham organized their own band. Most of the members are experienced musicians, having played before with bands in Holland. The band has already played concerts in the beautiful church building in Chatham. They are ready and willing to make visits to groups in Western Ont. and present an enjoyable evening of entertainment not only of American music, but also playing some of the old familiar Holland tunes. Write to: Mr. Harry Koning, Mercer Street, Chatham, Ont. It is to be hoped that many more organizations of a similar character become a reality throughout the many Holland Canadian groups in Canada, to help build the cultural development of our new adopted land, and above all to the glory of God.

Mogelijkheden voor Immigranten

Canada roept om immigranten in bijna iedere tak van bedrijf. Er is bijzonder grote behoefte aan farmers die voornemens zijn zich op hun eigen farm te vestigen. Zo goed als elk gedeelte van Canada biedt deze mogelijkheid.

Het resultaat van een onderzoek, ingesteld door het ministerie van "Citizenship and Immigration" toont aan, dat er een groot aantal mogelijkheden in Canada zijn waarvan Canadezen geen gebruik maken en zulks om goede redenen. Alleen in het oudere gedeelte van Ontario zijn 10,000 farms te koop en in de provincie Quebec 5,000.

Volgens een statistiek opgemaakt naar aanleiding van de volkstelling in 1941 waren er 70,000 farms in Canada, die beheerd werden door personen van over 60 jaar welke geen opvolger hadden om hun bedrijf over te nemen. Gedurende de oorlogsjaren deden deze mensen hun best om de zaak lopende te houden, maar geleidelijk zullen deze farms beschikbaar komen voor nieuwe eigenaars. In verband met de steeds aanhoudende trek van het jongere geslacht naar de steden, zal er voorlopig een groot aantal plaatsen in de dichtstbevolkte agrarische gebieden vrij komen voor immigranten.

De melkproductie bijvoorbeeld is een belangrijk bedrijf in Canada. Het wordt op een wetenschappelijke wijze gedreven, is sterk gemechaniseerd en geeft plaats aan vele immigranten, die dit vak verstaan. Hetzij men ervaring heeft in boter of kaas fabricage of zich meer thuis voelt op de op-productie-gebaseerde boerderij er is overal plaats in Canada's melkindustrie.

De waarde van melk en melkproducten bedroeg in 1948 488 millioen dollars. Hiervan ontvingen de boeren 390 millioen, wat 16% vertegenwoordigde van het totale inkomen van de Canadese farms. Het gehele verbruik van melk en melkproducten van iedere Canadees komt neer op 500 liter per jaar. Ongeveer een vijfde gedeelte van de gehele bevolking vindt in deze industrie haar bestaan.

Het selecteren van geschikte immigranten en het verlenen van hulp voor vestiging in Canada is niet beperkt tot een of twee landen of tot het terrein van de agrarische bedrijven alleen. Wat Canada nodig heeft is een grote verscheidenheid van kleine zaken en jonge industrien, die overal opgericht kunnen worden. Dit sluit in bakkerijen, smederijen, schoenmakerswerkplaatsen, reparatiewerkplaatsen voor tractors en andere farm-machinerien en vele andere, die noodzakelijk zijn om een gebalanceerde economie te handhaven. Overal wordt dan ook studie gemaakt van de bestaande toestanden om vast te kunnen stellen waar zekere behoeften bestaan en wel door het ministerie van "Citizenship and Immigration" onder leiding van het personeel van het "Settlement Service".

De Canadian National Railways is Canada's grootste werkgever. Het aantal personen, dat zij in dienst hebben bedraagt 111,000.

De totale opbrengst van de tarwe oogst in 1950 in Canada wordt geschat op 462 millioen bushel. Dit is 95 millioen bushel meer dan het vorig jaar.

Het grootste zoetwater meer in de wereld is Lake Superior, dat een oppervlakte heeft van 31,820 vierkante mijlen.

CONTACT

The Leading Holland-Canadian Magazine in Canada

Published every third week of each month

Managing Editor:
JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Contents

All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor

Business Manager
JOHN VELLINGA
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions. and Advertising:

Send all subscriptions, renewals and advertising to our Business address P.O. Box 234, Chatham

Printers:
THE MERCURY PRESS, CHATHAM, ONT.

Publisher:
Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada

Subscriptions $1.00 a year in advance

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Minister Walter Harris spreekt over Immigratie.

JOHN VANDER VLIET.

In een rede gehouden te Winnipeg op 19 Januari zei de Minister van Immigrantie, dat de verdediging van Canada het grootste probleem was waarmee dit land te worstelen heeft. Daarna volgt onmiddellijk het nakomen van de beloften gegeven onder het Noord-Atlantisch Verdrag. In verband hiermee ziet de Minister een voorzichtig gecontroleerde immigratie als iets dat voor dit land van het grootste belang is. Niet alleen omdat Canada een gewapende macht nodig heeft in geval van oorlog, maar ook omdat de industrien behoren te worden versterkt, die wapens en voorraden kunnen produceren. Zullen wij dan ook actieve deelnemers zijn aan het voorbereidings-program dan zal er een sterke industriele uitbreiding nodig zijn en daarvoor moeten wij mensen hebben.

De toenemende activiteit in onze fabrieken moet wel uw aandacht hebben getrokken. Machines draaien vlugger, langer. Telkens worden meer mannen en vrouwen aangenomen. Jammer genoeg wordt dit verschijnsel gedeeltelijk veroorzaakt door de huidige internationale toestanden doch andersdeels ook door noodzakelijke uitbreiding van oude of de vestiging van nieuwe industrien. Behalve dit wachten ook de onmetelijke velden van dit grote land op meer intensieve bearbeiding en op meer productiviteit van de vele farms, die betere jaren hebben gezien

We hebben mensen nodig voor de kleine bedrijven op het platteland om een gezond evenwicht te bewaren met de stadsbevolking. Als men deze factoren grondig bestudeert moet men wel tot de slotsom komen, dat Canada grote aantallen immigranten moet toelaten.

Laten we eens zien welke maatregelen het ministerie genomen heeft om immigratie te doen toenemen. Na de tweede wereldoorlog moest bij het vervoer de voorrang verleend worden aan de 64,000 vrouwen en kinderen van Canadese soldaten in een tijd toen bootruimte zeer beperkt was. Maar spoedig daarop werden de bepalingen voor naaste verwanten en burgers van Canada vergemakkelijkt en daarna werd het voor iedereen mogelijk gemaakt om naar Canada te immigreren, die bewijzen kan daarvoor geschikt te zijn.

In andere woorden, iedere Europese immigrant, die aan de gestelde eisen kan voldoen kan toegelaten worden in Canada onverschillig van welk land hij komt.Behalve deze grote verandering in de immigratie-politiek werd ook ingevoerd een vereenvoudigd toelatings-systeem waardoor het binnenkomen van immigranten bespoedigd en vergemakkelijkt werd. Daartegenover staat echter dat sommige landen de emigratie belemmerd hebben door beperkende bepalingen te maken ten opzichte van de export van kapitaal waardoor velen verhinderd waren om naar Canada te emigreren. Besprekingen betreffende deze zaak zijn nog gaande tussen de verschillende regeringen.

Immigranten van Engeland mogen nog steeds ongeveer 3000 dollar meebrengen, maar dit bedrag moet verdeeld worden over 4 jaar.

Een andere factor, die belemmerd werkte, was de hoge som, die voor de reis betaald moest worden. Daarom heeft de regering besloten een gedeelte ervan voor te schieten aan ieder die daarvoor in aanmerking komt. Verder is er een overeenkomst gesloten met een luchtvaartmaatschappij om immigranten te vervoeren tegen $160.00 enkele reis, waardoor het mogelijk is, dat hoofden van gezinnen vooruit komen en voor ongehuwden om te emigreren voordat de immigrantenboten gaan varen. Behalve de gewone boten zijn nog de "Georgie" en de "Europa" ingelegd voor het maken van vier reizen tussen Europa en Canada.

Een van de best geslaagde immigratie-projecten is die van Nederlandse boeren, waarvan er sinds 1947 21000 naar Canada zijn gekomen, terwijl er dit jaar tussen de 10 en 12 duizend worden verwacht.

De bepalingen waarbij Duitsers waren buitengesloten van emigratie naar Canada zijn thans opgeheven. Uit Frankrijk en Belgie worden eveneens 13,000 boeren verwacht. Ook Italie en Scandinavie zullen hun aandeel leveren. Vermoedelijk zullen er dit jaar meer immigranten aankomen dan in enig ander jaar na de laatste oorlog. Wij trachten een aantal van 150,000 te bereiken. Ongeveer de helft hiervan zullen bestemd zijn voor de farms en de fabrieken.

Een belangrijke factor in verband met immigratie is nog niet genoemd. Dat is het verschaffen van woningen aan de nieuwe gezinnen. Het sterk gevarieerde klimaat van Canada maakt het noodzakelijk dat hiervoor wordt gezorgd zodat de immigranten niet worden blootgesteld aan onnodige ongemakken.

Na aankomst bestaat voor ieder de gelegenheid om zich op de hoogte te stellen met de taal, de wetten en de gewoonten van ons land en na verloop van tijd kan aanvraag worden gedaan voor burgerschap. Het is de bedoeling van de regering van Canada om dit burgerschap zo spoedig mogelijk te verlenen.

THE YOUNG PEOPLES' PAGE

REV. A. PERSENAIRE

This time we take great pleasure in publishing a letter written to the editor of this department by Mr. Jack Quartel of Humber Bay. In a postscript he states that he wrote in English, because he is able to do so, and most of the young people are able to read it. As you will see, after reading this letter, his command of the new language is, indeed, splendid, and he deserves to be congratulated. Here follows his missive, which deals with the subject of "shows."

Dear Rev. Persenaire:

Several times you have invited us to contribute something to the Young People's Page. And, when you asked us, what we thought about going to the show, I thought it a good opportunity to take your invitation.

I have been thinking about this before, not because of my desire to go; but because I was even supposed to go once or twice (I am a student); and especially, because I also was not satisfied with the reasons given by both sides. And I have found an answer: so what do I do, but write you and hope that this answer may also help others.

Since we are all Christians, you will all agree with me, that, when we are going to look for an answer, we must turn to the Bible. When we come to I Cor. 10:31, we find there: "Whether therefore ye eat, or drink, or whatsoever ye do, do all to the glory of God." Now when we are in the show, do you think that we are there to the glory of God? You will say, that we only go to the good films, and let the bad ones go. But that does not hold water, does it? Once you are on a slop, you will slide down faster and faster.

This may not be very satisfactory to you. But let us attack the problem from another angle. When we ask, "What is wrong with going to the show?" do we not really ask, "How far can we get away from God? How far can we go, and still remain a Christian?" Each is making out his own way. One says, "This is not wrong." Another says, "Yes, it is." But let us look at Christ! Did He ever say, "How little can I do for you people?" No, He gave everything He had. Let us think of that, everything He had: eternal life! Is that not wonderful? When we really think of this, there is only one question left for us, namely, "Jesus, what can, no, what may I do for Thee? Then the question of how far we may go away, is solved at once.

When we look in the papers and see the various pictures, we know enough. The show is not the place where Christ is honored. And where you do not find Christ, you will find the devil. And after all, we should feel so grateful to Jesus, that we should devote every moment of our life to Him. Isn't that right, friends? We are so glad and full of joy, that we do not need any other pleasures, such as pleasures of the world, pleasures of the devil.

Instead of wasting your money on the "show," I would like to make to you another suggestion. Think of the people dying every day in China: dying from hunger, pain, and misery. No God, no Saviour, no salvation; only misery. But now compare with that what you and I have: eternal life, our daily bread, clothes, warmth, and even money to waste on smoking and other things. Isn't it shameful friends? We: more than we need; they: nothing! Why do we not stop wasting our money, stop smoking, and save the money for them that have nothing, but misery? Perhaps thus we may save another life. Do you know how much pleasure this might give you? More than smoking, or any other way of wasting your money will ever give you. Jesus did everything for me; what did I do for Him?

Friends, let us get together, and build the Church of God, and fight Satan. Now there is no question of show anymore. All we ask is, what may I do, Jesus, my Saviour? Take the world, but give me Jesus. May God help you, and bless your plans, and also bless the gifts we save for missions, for the poor heathen, for Jesus.

Note: I have no time at present to write any comments on this article.

Flitsen uit de Canadese Pers

In de afgelopen weken zijn er belangrijke dingen gebeurd in Canada. Daar was allereerst de opening van het parlement met de troonrede, gehouden door Viscount Alexander, de vertegenwoordiger van de Engelse Kroon in Canada. Deze troonrede stond in het teken van de gespannen internationale verhoudingen. De regering zag in de huidige toestand aanleiding het parlement nieuwe bevoegdheden te vragen ten einde economische ontwrichting, voortvloeiende uit de defensieve voorbereidingen, te voorkomen. Voorts werd aangekondigd de vorming van een speciaal departement voor defensieve productie en werd de goedkeuring gevraagd voor Canadese deelname in de strijdmacht in Europa onder auspicien van het Noord-Atlantisch Pact. In de voortgezette zittingen van het Parlement heeft de Honorable Brooke Claxton, Minister van Nationale Defensie, het bewapingsprogramma uiteengezet. Het programma vraagt voor het jaar 1951 een uitgave van $1,600.000,000 en voor de komende drie jaren $5 billioen. De uitvoering van het programma zal Canada brengen in een staat van bijna volledige mobilisatie. Het accent valt daarbij voornamelijk op de Luchtmacht en vereist een uitbreiding van de gehele strijdmacht tot plm. 148000 man.

De Minister van Arbeid, Mr. Gregg, heeft gezegd, dat thans ongeveer 100,000 personen direct of indirect werkzaam zijn in de defensieve productie, doch dat de huidige situatie een uitbreiding van dit aantal tot 250,000 wenselijk maakt. Als een van de wegen om tot deze uitbreiding te geraken wees hij aan versnelde immigratie. Hij verwachtte hiervan een toename van 80,000 arbeiders.

De statistieken van het Regeringsbureau voor Immigratie wezen uit, dat in 1950 in totaal 73,912 immigranten naar Canada kwamen. In 1949 was het totaal 95,217, doch het bureau schat het aantal immigranten voor 1951 op plm. 100,000,waarbij gerekend wordt op 12,000 Hollanders.

Een Canadese aluminium-fabrikant heeft meegedeeld, dat de Ver. Staten in de tweede Wereldoorlog $40,000,000 bespaarden door het aluminium uit Canada te betrekken, waar deze grondstof goedkoper geleverd kan worden dan in de V.S. zelf.

De 38-jarige voormalige S.S.-Generaal, de Duitser Kurt Meyer, die veroordeeld werd tot levenslang voor oorlogsmisdaden (o.a. het fusilleren van vele Canadese krijgsgevangenen), heeft de Canadese regering om gratie gevraagd.

De provinciale regering van Manitoba heeft bekend gemaakt, dat in het Zuidwesten van deze provincie een oliebron is gevonden.

Het bevolkingscijfer van Canada is nu de 14.000.000 gepasseerd.

De Australische regering zal besprekingen voeren met de West-Duitse regering teneinde jaarlijks 25,000 Duitsers naar Australie te doen emigreren.

Een officiele zegsman heeft de wenselijkheid uitgesproken de Milk Control Board de bevoegheid te verlenen voor het vaststellen van de melkprijs.

Rev. John Gritter van Aylmer leidde de eerste diensten van de Hollandse Ch. Ref. Church gehouden te Strathroy op Zondag 3 Febr. De diensten werden gehouden in het kerkgebouw van de Presbyterian Church. Tot nu toe werden de diensten gehouden in Ilderton, doch daar het kerkgebouw [illegible] plaatse te klein bleek op den duur, ging een gedeelte van de gemeente naar London, het andere deel concentreerde zich in Strathroy.

Canada produceert meer papier, nikkel, radium, platina en asbest dan enig ander land.

In Canada zijn er 3.32 personen per vierkante mijl, de Verenigde Staten hebben er 45.10 en Engeland 507.24.

RICHTLIJNEN

Moeilijkheden in het Beroepingswerk.

JOHN GRITTER

Enkele van onze gemeenten in Canada uit de immigratie van de laatste drie jaren ontstaan, zijn zo snel gevorderd dat ze nu reeds in het bezit van een eigen leraar zijn We denken aan Erie en Trenton, in Ontario, en aan Iron Springs, in Alberta. Mogelijk zijn er meer, die ons nu niet voor de aandacht staan. Geve God dat ze verder ontwikkelen en groeien tot ere van Zijn Naam.

Enkele anderen zijn zover gekomen dat ze ook het beroepingswerk ter hand kunnen nemen. De Commissie voor Inwendige Zending oordeelt dat ze nu zelfstandig moeten handelen. In die gemeenten zelf wordt gewoonlijk de behoefte aan een eigen leraar ook in toenemende mate gevoeld. De arbeid van de zendeling-leraars, hoe hoog gewaardeerd, maar die verdeeld moet worden over verschillende plaatsen, kan uiteraard in die behoefte niet voorzien. Dat wordt door die leraars ook ten volle beseft. Het is niet gemakkelijk een gemeente die men van het eerste begin aan verzorgd heeft, los te laten; toch, om het welzijn van die gemeente, wordt dat noodzakelijk. De Synode van onze kerken biedt ook flinke hulp. Zo wordt dan besloten te gaan beroepen.

Maar dat brengt zijn moeilijkheden mee.

Een besliste vereiste is dat leraars in Canada in hun ambtelijk werk zich kunnen bedienen van beide het Nederlands en het Engels. Dat kan in het tegenwoordige stadium van ontwikkeling eenvoudig niet anders.Het is niet nodig dat men in beide een meester is. Klinkt het Nederlands dat men gebruikt eens wat Engels, dat is nog niet zo erg; toch moet men in elk geval in beide zich verstaanbaar kunnen maken.

Nu zijn er in onze kerken in de Verenigde Staten nog wel een tamelijk ruim aantal predikanten die aan die vereiste kunnen voldoen. Onze immigranten hebben zich zelfs wel eens verwonderd dat hun getal nog zo groot is.

Maar niet allen van die zijn hier in Canada verkrijgbaar. Sommigen hebben nog zeer korte tijd geleden een nieuwe arbeidsveld aanvaard hebben niet de vrijmoedigheid dat nu zo spoedig te verlaten. Sommigen zien er tegenop op hun leeftijd een werk, als hier in Canada, dat nu just niet het maklijkste is, nog te ondernemen. En - we mogen eerlijk zijn, en niemand moet dat verkeerd opnemen - het is ook in dezen als met andere soorten van werk: Niet ieder is daarvoor geschikt. Zo krimpt het aantal leraars, dat voor ons werk hier in Canada in aanmerking kan komen, nogal wat in.

Waar dan nog bijkomt dat men met de leraars, die werkelijk in aanmerking kunnen komen, over het algemeen niet of weinig bekend is. En nader bekend worden heeft ook zijn moeilijkheden. Dominees preken niet graag voor een gemeente om gekeurd te worden. De afstanden zijn groot en de onkosten niet gering. Hoorcommissies uitsturen zo als men dat in Holland doet, gaat ook moeilijk. Zo staat men veelal onbekend tegenover elkaar.

Dat beroepingswerk heeft inderdaad zijn moeilijkheden.

Daarover in dit en volgende artikelen enkele gedachten. Een volledige oplossing zullen we in de naastbijzijnde toekomst wel niet vinden; toch moeten we dienaangaande werkzaam zijn, allereerst in ons denken. Ter zake.

Laat onze dominees in dezen niet te gevoelig zijn. Wordt men aangezocht eens met een roepende gemeente kennis te maken, laat men, indien mogelijk, zich daarvoor geven. Dat opent de weg om althans ietwat met elkaar bekend te worden. Leidt het tot een beroep dan kan men dat te beter overwegen. Leidt het niet tot een beroep, dan kan dat wel wat vernederend zijn. Zo wordt het tenminste wel eens beoordeeld of gevoeld. Maar daar moeten we dan overheen. Een kleine vernedering heeft soms ook wel eens een heilzame uitwerking.

Ontvangt men een roeping, laat men die dan ten zeerste overwegen. We hebben geen critiek op onze dominees, die voor roepingen van Canada meenden te moeten bedanken. Dat moet ieder tenslotte voor zijn God beslissen. Maar we kunnen haast niet te sterk aandringen de grote behoefte aan werkkrachten, hier in Canada, in deze groeiende situatie. Daar kan [illegible] van komen, maar dan moet er ook leiding zijn, en dat bijtijds. Broeders leraars, die gesteld wordt voor een roeping van Canada, ge zult toch zeker ten ernstigste overwegen of gij u niet behoort te geven, waar ge in de voorzienigheid Gods hier zoudt kunnen dienen, om mede in de grote behoefte hier te helpen voorzien.

Gemeenten aarzelen somtijds een leraar van een grote gemeente te roepen naar een kleiner arbeidsveld. Al licht zegt men: "Dat neemt hij toch niet aan." Nu is natuurlijk waar dat een dominee in het beslissen over een roeping rekening houdt met de grootte van arbeidsveld en wat dies meer zijn. Dat mag ook gerust. Maar dat zeggen, "Dat neemt hij toch niet aan," of, erger; "Daar wil hij toch niet heen," is tenslotte toch maar mensenpraat. Als God het een dienaar van Hem in het hart legt om ergens te gaan, dan gaat hij; anders is hij geen getrouw dienaar. Het gebeurt wel gedurig dat God zo iemand verplaatst van een grotere naar een kleinere gemeente. En zoals sommige gemeenten hier groeien blijft het ook nog de vraag welke gemeente tenslotte nog zal blijken te zijn de plaats waar men de meeste blijvende invloed kan uitoefenen.

We mogen ook wel even noemen dat men ook tracht de voorwaarden bij het beroepen zo aannemelijk mogelijk te maken. Men blijft ook als leraar mens. Daar zijn zekere rechtmatige eisen waaraan indien mogelijk moet worden voldaan. Als leraar naar Canada te gaan brengt men zekere opofferingen. Kan men daaraan een beetje tegemoet komen door aannemelijke voorwaarden, dan maakt het de zaak wat gemakkelijker en bevordert het van meet aan een stemming van elkaar tegemoet te komen, en dat is een mooi begin.

En eindelijk: Niet vergeten te bidden! We noemen dat laatst, niet omdat we dit het minst belangrijke achten; juist andersom: omdat dit eigenlijk het voornaamste is. Wij denken daar te weinig aan. Wij van Calvinistischen huize zijn zwak in gebedsbesef. We hebben er in de praktijk soms noeite mee werkelijk te geloven dat God onze gebeden verhoort. Toch moet dat niet. En wat leraars betreft, toen Jezus sprak over de grote oogst en de weinige arbeiders, was het enige middel dat Hij aan de hand deed: Bidt de Here des oogstes dat Hij arbeiders in Zijn wijngaard uitstote. Gevoelt ge de behoefte aan een eigen leraar, is u dat werkelijk ernst, gebruik dan de middelen die men in zulke gevallen aanwendt, en bid, bid, bid! Vraag God telkens weer. Doe het persoonlijk. Doet het gemeenschappelijk. Wijst God op de dringende behoefte. Breng de behoefte van de jeugd en van de gehele gemeente voor Hem. Doet dat gedurig weer. Wie weet wat God op zulke gebed, gelovig voor Hem gelegd, wil doen!

VOOR DE VROUWEN.

door Edith

Enkele lezeressen hebben gevraagd om een beschrijving van Canadees tafeldekken. Als U een nette Hollandse tafel dekt, behoeft U zich geen zorgen te maken. Enkele dingen zijn de Canadezen anders gewend; b.v. pie eet men met een vork en het dessert met een theelepel inplaats van een Hollandse paplepel.

Voor degenen, die het tot in de puntjes willen doen, het volgende. Een eerste vereiste is natuurlijk sneeuwwit linnen en gepoetst zilver, het laatste aangepast aan het menu. Laten wij dus eerst eens zien wat we zullen eten. Soep,, gebraden rundvlees, aardappelen, bloemkool, wortels, sla en pudding. Wegebruiken een damasten tafellaken, waaronder we een "silence cloth" leggen. Midden op de tafel zetten wij een vaas bloemen met korte stelen, zodat onze gasten er niet achter verscholen gaan. Hebt U kaarsen, dan zet U die links en rechts van de bloemen. Het zilver, dat we nodig hebben is: een soeplepel, een dessertlepel, een mes, een slavork en een dinnervork. Wat het eerst gebruikt moet worden, wordt het verst van het bord af gelegd; het mes met de scherpe kant naar het bord. Hiernaast legt U de soeplepel met de ronde kant omhoog. Aan de linkerkant van het bord eerste de dinnervork, dan de slavork, beide met de tanden omhoog. Als U brood en boter wilt gebruiken plaatst U een klein bordje links boven de vorken met het botermesje van links naar rechts erop. Het waterglas hoort boven het mes; het servet ligt aan de linkerkant naast de vorken. Op regelmatige afstanden van elkaar worden zout en peper stelletjes op tafel geplaatst.

Voordat Uw gasten binnenkomen vult U de glazen met koud water en legt U een klein vierkantje boter op ieder bordje. U kunt ook de soep binnen brengen voordat Uw gasten aan tafel gaan. De gastheer zit aan het ene einde van de tafel en de gastvrouw tegenover hem. Alles wordt gepresenteerd van de linkerkant en gebruikte borden worden weggenomen van de rechterkant. Nadat de soep gegeten is neemt U die borden weg. Dan brengt U de (warme) dinnerborden binnen en plaatst die voor de gastheer aan diens linkerhand. Vleesvork links en mes aan de rechterhand. Zet de schotel met vlees voor hem. U kunt de aardappelen en een groente aan de rechterhand van de gastheer plaatsen, zodat hij, nadat hij vlees op het bord heeft gedaan er ook aardappelen en groente op kan doen. De tweede groente plaatst U voor de persoon aan de rechterzijde van de gastheer en zij neemt het bord van hem over, doet er een lepel groente bij en dan gaat het eerste bord naar de gastvrouw. U kunt ook als U dat wilt alle groenteschaaltjes doorgeven, zodat iedereen zichzelf kan helpen.

U kunt de sla binnen brengen tegelijk met het dinner; zet het slabord rechts boven het dinnerbord. Anders brengt U de sla binnen nadat U alle dinnerborden en -schalen in de keuken hebt gebracht. Voordat U de pudding opdient moet alles van de tafel af geruimd zijn. De koffie kunt U schenken tegelijk met het dessert, maar ook na het dinner in de huiskamer, wat altijd erg gezellig is. Als U wilt kunt U de schaal met pudding en de bordjes voor de gastheer zetten. De gastvrouw krijgt weer het eerste bordje.

Als U een dinner geeft voor vier of zes vrienden kunt U de gast aan de rechterhand van de gastheer het eerste bord geven. Het is voor die gast een eer en het is niet zo formeel als wanneer U de gastvrouw eerst voorziet. Beide gewoonten zijn correct.

BRIEFWISSELING:

Onze rubriek moet op de tiende van iedere maand in handen van de redactie zijn. Alle brieven, die inkomen na de negende kunnen in het volgende nummer niet meer opgenomen worden, maar moeten wachten tot het daarop volgende nummer. Het is daarom moeilijk sommige recepten op tijd te krijgen. U kunt veel meehelpen door alle brieven te zenden aan 304 Dundas str. W. Dat voorkomt het zwerven van de ene plaats naar de andere.

Uit verschillende provincies komen verzoeken binnen om Engelse lessen. Wij kunnen alleen diegenen helpen, die in de volgende districten wonen: County Walton, Wentworth, Lincoln en Welland. Wie in een andere County woont kan misschien hulp krijgen van een onderwijzer.

RECEPTEN

Hartelijk dank aan Mrs. T voor de volgende recepten:

KRUIDKOEK, 5 cups bloem (flour), 2 cups bruine suiker (brown sugar), 3 eetlepels honing (honey), 3 eetlepels stroop (corn syrup), 1 theelepel cloves, 1 theelepel cinnamon, 1 theelepel nutmeg, 5 theelepels baking powder, 1 theelepel baking soda, 1 cup lauwwarme melk.

COCONUTBREAD, Snijd van oud brood vingerdikke repen en laat ze nog wat uitdrogen, zodat ze min of meer bros worden. Nu doet U wat coconut in een schaaltje. Kook 1 cup suiker met 1 eetlepel boter, 1 eetlepel cocoa en zes eetlepels melk, gedurende 7 minuten. Dompel de reepjes ze daarna door de coconut. Laat ze daarna brood in het nu verkregen stroopje en rol drogen op waxpaper. Korte coconut geeft het beste resultaat.

CHOCOLADE FONDANT (Dutch), 5 kop suiker, 1 lepel cacao, 1 kop melk, 1 ons gestampte olienoten. Laat dit 10 min. zachtjes koken. Daarna kloppen tot het bijna hard is. Smeer Uw vormen (of zo nodig een plat bord) in met boter voor het uitgieten.

God's Majesteit, Alwetendheid.

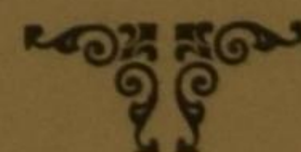
't Avondlicht daalt neder
'k zie de zilvren maan,
Flonkerende sterren
aan den hemel staan.

God verlicht door deze
Heel den duisteren nacht
En des morgens wekt Hij
Mij met zonnepracht.

God die de planeten
schikt aan 't firmament,
Hij is het, die ieders
hart en wegen kent.

God wil u erbarmen,
door uw liefde groot
Over heel de wereld
in haar zielenood.

Mrs. Jeanne Munnik—Hasper

Een lezer schrijft:

KLAAS DUTCHMAN

Als ik me inspan om enige van mijn gedachten op het papier te plaatsen, dan is dat naar aanleiding van verschillende artikelen die reeds in "Contact" verschenen en betrekking hebben op de noordelijke districten.

Twee dingen vallen hierbij op. Ten eerste: Dat de broeders die zich rond Cochrane hebben gevestigd ondanks de ongunstige weersomstandigheden tijdens de groeiperiode van het jaar 1950, toch nog goedsmoeds zijn.

Ten tweede: Dat de excursies die men trachtte te organiseeren met het doel land te bezien en land aan te kopen wegens gebrek aan belangstelling moesten worden afgelast.

Als we nu de twee genoemde zaken even nader bezien dan komen er twee vragen naar voren. En wel:

Wat is de reden dat de Dutch settlers rond Cochrane ondanks de tegenslagen tijdens de start, toch nog vol goede moed zijn. En anderzijds, wat is de reden dat de excursies naar de noordelijke districten door gebrek aan belangstelling moesten overgaan?

De eerste vraag meen ik aldus te mogen beantwoorden. De broeders rond Cochrane hebben gezien dat het land goed is en geschikt voor farming. En zijn er van overtuigd, dat onder Gods onmisbare zegen en met noesten arbeid voor hen hier een mogelijkheid ligt, die met hun veelal schrale beurs, in het zuiden nooit of altans nog in geen jaren voor hun zou geopend zijn.

En betreffende de tweede vraag meen ik te mogen zeggen, dat het gebrek aan belangstelling niet voortkomt uit een Jan Salie geest, maar dat gebrek aan belangstelling niets anders wil zeggen als "gebrek aan contanten". En in dezen is dan ook het oud Hollands spreekwoord van kracht: "Als je geen hand hebt, kun je geen vuist maken". Als het nu vast staat dat genoemde excursies niet gestrand zijn op een Jan Salie geest, maar dat het bij velen vast zit op een gebrek aan contanten dan komt hiermede de derde vraag naar voren. "Hoe hierin verandering te brengen,,.

Als ik nu in het volgende ga trachten deze vraag te beantwoorden, dan ben ik er zelf wel van overtuigd dat op dit pad nog vele voetangels en klemmen liggen. Toch hoop ik dat dit schrijven er toe mag bijdragen, dat op dit gebied nog veel baanbrekend werk zal worden verricht.

Om te beginnen. Volgens meerdere deskundigen liggen in de noord nog duizenden acres goed land te wachten op ontginning. Landsregering is gaarne bereid hierin een helpende hand te bieden, wat ook blijkt uit de 18 dollar vergoeding in de gemaakte ontginningsonkosten per acre. Deze 18 dollar steun per acre is zeker een goede stimulans voor de settler, alleen maar jammer dat men eerst moet ontginnen, om de zo pas genoemde steun te ontvangen. Dit moet anders worden in de toekomst, eerst de steun en dan ontginnen. Maar dat doet de regering nooit, hoor ik al iemand zeggen. En dat ben ik volkomen met die zegsman eens. De regering gaat niet aan Jan, Piet en Klaas een voorschot geven, zonder de minste zekerheid te hebben dat de verstrekte gelden wel voor het juiste doel worden besteed.

Hiervoor is nodig een goede organisatie die, met aan het hoofd een bekwaam leider (ik denk in dezen aan een landbouwkundig ingenieur die op het gebied van ontginnen en in cultuur brengen van land zijn sporen heeft verdiend). Een man dus die aanvaardbaar is voor de leden der organisatie, maar tevens een man die ook aanvaardbaar is voor de regering die de gelden beschikbaar stelt voor de ontginnings doeleinden. Denk hierbij ook aan ontwatering enz.

Het is vanzelfsprekend dat de leden dezer organisatie moeten bestaan uit belanghebbenden. Mannen, die deze zaak willen aanpakken door persoonlijk in het ontginningsobject te werken en zo mogelijk ook financieel in deze zaak deel nemen.

Veronderstel dat twee honderd personen gezamenlijk een ontginningsorganisatie stichten en elk der leden 500 dollar stort voor het vormen van het begin kapitaal, dan zou dit betekenen dat er een fonds was gevormd van 100,000. dollar. Als we nu aannemen dat aan elk der leden een kwart section wordt toegewezen en dat van deze kwart section 150 acres wordt ontgonnen, en de regering daarvoor een steun verstrekt van 20 dollar per acre. Ontwaterings kosten inbegrepen, dan komt dit op een totaal van

200 x 150 x 20—600,000 dollar
voeg hierbij kapitaal der leden 100,000 dollar

700,000 dollar

Nu komt een andere vraag naar voren en wel deze: ligt er in deze kapitaalvorming een garantie, dat voor elk der leden 150 acres zaaiklaar zal worden gemaakt.

Hierop kan thans geen afdoend antwoord worden gegeven, want dit is van meerdere dingen afhankelijk, waarvan ik er enkele wil noemen. Ten eerste: Wat is de waarde van het houtbestand van het ontginningsobject? Ten tweede: Wat zijn de ontwateringskosten? Ten derde: Tot welke hoogte kunnen we onze arbeidspresaties opvroeren?

Nu hoor ik een der welwillende lezers opmerken, beste vriend al ligt nu het land voor dit bedrag van 700,000 dollar plus opbrengst hout gewas, zaaiklaar, dan hebben we immers nog geen huizen en bijgebouwen. Dit is volkomen waar. En juist het woningvraagstuk zou ik gelijktijdig met de landontginning willen aanpakken.

Als de regering b.v. 50 acre land kan aanwijzen geschikt voor ontginning, dan zou ik na het uitmeten in alle bijzonderheden ("wegen, plaats voor vestiging van een dorps- industrie, terreinen, kerk, school, begraafplaats enz.) willen overgaan tot verloting van de kwart section zo dat elk der leden bij de start reeds weet: daar komt mijn toekomstige farm.

Bij de bouw van woningen en stallen beginnen we een ander terrein te betreden. Tot nu toe sprak ik over eigen geld en wat de regering als steun wil verstrekken, geld dus, wat niet terug behoeft te worden betaald. Maar voor de gebouwen zullen we moeten lenen. Welke mogelijkheden zijn hier?

In een volgend artikel wil ik trachten deze vraag te beantwoorden, indien ik altans merk dat er voor mijn schrijven belangstelling bestaat.

BEKENDMAKING

Van de Nederlandse Landbouw- en Emigratie attache

Zoals reeds eerder bekendgemaakt is, kunnen emigranten die na Mei 1945 uit Nederland zijn vertrokken of nog zullen vertrekken, zodra zij minstens twee jaar in Canada woonachtig zijn geweest en kunnen aantonen dat zij zich aldaar zelfstandig hebben gevestigd of zich zelfstandig zullen vestigen, een bedrijfsinventaris van Nederlands fabrikaat uit Nederland invoeren tot een maximum-waarde van Fl. 8000.-

Om landbouwers die van deze regeling gebruik willen maken, van bepaalde goedoren te kunnen voorzien, hebben de Nederlandse fabrikanten van landbouwwerktuigen zich verenigd in een organisatie welke deze uitvoer centraal ter hand zal nemen.

Om er zeker van te zijn dat alleen producten van goede kwaliteit zullen worden uitgevoerd, heeft men het plan slechts werktuigen te leveren welke door het Rijks-Proefbedrijf in de Wieringermeer zijn goedgekeurd.

Tot de artikelen die kunnen worden geleverd, behoren o.a.

landbouwwagens
motorsproeimachines
aardappelsorteermachines
tractorploegen
hooischudders/mestverdelers
kunstmeststrooiers
aardappelpootmachines
harkkeerders
mestverspreiders
gierverspreiders
tractor-zigzageggen
eggen voor paardekracht
Cambridge-walsen
molborden
landrollen
ontsmettingsapparaten
zakkenwagens (tevens heffers)
korentransporteurs
aardappelstoominstallaties
aardappelrooimachines
zaaimachines
schoppen

Teneinde na te gaan in hoeverre voor deze regeling onder de Nederlanders in Canada belangstelling bestaat, opdat zonder uitstel verdere uitvoeringsmaatregelen kunnen worden getroffen, wordt aan hen, die belangstelling hebben, verzocht zo spoedig mogelijk de noodzakelijke gegevens, volgens onderstaand model, te verstrekken aan:

NETHERLANDS EMBASSY
Office of the Emigration Attache
702 Echo Drive
OTTAWA, ONTARIO

Ondergetekende (naam, adres) ....
(zo volledig mogelijk invullen s.v.p.)

heeft in Nederland een gulden-tegoed van Fl. ....Hij is in Canada aangekomen:

(datum) ....en heeft zich (datum)..............................

gevestigd als landbouwer in Canada, (of: heeft het plan zich (datum)..................... te vestigen als landbouwer in Canada).

Hij zal gaarne, geheel vrijblijvend, zo spoedig mogelijk nadere inlichtingen ontvangen

betreffende de aanschaffing van de volgende artikelen: ....

....

.... (datum) .... (handtekening

Zij die artikelen wensen, die niet in de bovengenoemde lijst zijn vermeld, kunnen deze toch opgeven, opdat door het Bureau van de Emigratieattache kan worden nagegaan in hoeverre aan hun verzoek kan worden tegemoetgekomen.

Opgemerkt zij nog, dat, volgens de Canadese voorschriften, geen vee in Canada mag worden ingevoerd.

Canadese mijnen produceren meer.

De totale waarde van mijnbouwproducten bedroeg in 1950 veertig millioen dollars boven het milliard. Daartoe hebben vooral bijgedragen grotere productie van petroleum, asbest, goud, zink, koper en nikkel.

De langste rivier in Canada is de Mackenzie, die uitloopt in het Great Slave Lake. De afstand van de oorsprong tot de mond is 2514 mijl.

Vaklieden gevraagd.

Het Ministerie van Arbeid heeft kort geleden het volgende medegedeeld: De toestand op de arbeidsmarkt zoals die nu is, vormt een scherp contrast met die van vorig jaar. Alle overschot van geschoolde en semi-geschoolde krachten is verdwenen en het aantal seizoenwerkelozen is veel kleiner dan in de winter van 1949-'50. Wie momenteel geen werk kan vinden in de landbouw of in de bouwvakken kon gemakkelijk te werk gesteld worden in de bossen. Vorig jaar was het zo, dat de seizoenarbeider maar moeilijk een plaats kon krijgen in het hout, omdat er weinig omging in de bossen.

Deze grote wijziging op de arbeidsmarkt vindt uitdrukking in de statistieken op de arbeidsbureaux in het gehele land waar het aantal werklozen belangrijk lager is dan een jaar geleden. Zo waren er op 14 December 207400 aanvragen om werk wat een vermeerdering betekende van 21,000 sinds de 1ste December maar een vermindering van 41,800 vergeleken bij het jaar daarvoor. Het koude weer van de laatste maand heeft het buitenwerk in de bouwvakken en wegenbouw vrijwel stop gezet, maar het aantal arbeiders voor binnenwerk is groter dan voorheen. Het stilliggen van de scheepvaart op de Grote Meren heeft tijdelijk de matrozen en de dokwerkers werkeloos gemaakt wat vooral wat vooral gevoeld wordt in een plaats als Montreal waar gedurende de wintermaanden geen zeeschepen binnen komen.

De automobiel industrie en de fabrieken voor electrische apparaten kunnen doorgaans hetzelfde soort personeel gebruiken als de vliegtuig-en ammunitie-industrie. Er is dan ook gebrek aan machinisten, lassers, gereedschap-en vorm makers en aan personeel voor de metaalindustrie. En ook in de mijnen kunnen veel geschoolde krachten gebruikt worden doch ook personeel, dat nog geen of weinig ervaring heeft op dat gebied en voor verdere opleiding in aanmerking komt.

World Peace at a Price.

A.E.T.

The shadows of war have deepened perceptibly over the world in recent weeks. At the time of writing of this article one attempt on the part of the United Nations to settle the Korean question has failed and another attempt, which is in progress, although it appears more hopefull, is by no means guaranteed of success, in fact many leading diplomats have expressed their doubts of success and fear another Chinese rebuttal. The right honourable Louis St. Laurent, Canada's prime minister, who has been very active in the formulation of the second cease fire offer, stated on his return from Europe, that there is very little hope for peace if China turns down the second cease fire offer.

Behind all the bartering that goes on between China and the United Nations concerning the fate of Korea and in larger sense the fate of all Asia the shadow of Russia looms large. It is obvious that all the unrest in Asia and elsewhere is centrally directed; the price of peace is fixed by the Kremlin and the price tag is fixed on the basis of Russia's bargaining power in the several spheres of interest. In Europe Russia has expressed her willingness to negotiate with Britain, U.S.A. and France concerning a peace treaty for Germany and Austria. A United Germany with all foreign troops withdrawn from its borders would leave only the French army and some Benelux divisions to face the might of Russia in the event of a war on the continent. Withdrawal would give the powerful East German communist party a chance to extend her influence to the rest of Germany. The communist technique, as applied to Czechoslovakia and other Eastern European states, which lie on the rim of the Russian 'Empire' would be applied also in the new Germany and success for the communists in the new German and Austrian states would be highly probable. If the methods of internal intrigue were unsuccessful the communists would not hesitate to pull a "Korea" in Germany to gain their purpose.

The Atlantic pact is truly a thorn in the Kremlin's eye. What Russia wants is a weak and defenceless Europe, weak economically—hence their violent opposition to the Marshall plan—and weak in military preparedness. The Marshall Plan has saved Europe from economic ruin, and the Atlantic Pact has at least made a very encouraging beginning at strengthening the military position of Western Europe. The fact that German enemies on the continent, particularly France, have consented to include Germany in the defence of Europe plan is indicative of their determination to go all the way in the defense of Europe. Can Russia afford to let the Atlantic Pact succeed? It seems almost certain that she will prevent this at all costs, even at the risk of a third world war, Russia has repeatedly stressed that she will not tolerate a rearmed Germany, and a rearmed Germany is absolutely essential to the success of a strong and United Western Europe. Stalins price for peace in Europe, a United Germany and the Abrogation of the Atlantic Pact, would give him a free hand to deal with Jugoslavia and in the end would mean the virtual surrender of Western Europe to communism, a price the Western powers are not willing to pay.

In Asia the price for peace is equally high. The communists' bargaining power in this area is considerably higher than in Europe, not only because of the recent serious reverses of the U.N. forces inEurope, but also because there are serious differences of opinion among the members of the United Nations on how to handle the problem of China's intervention in Korea. The Chinese communists are demanding the withdrawal of all foreign troops from Korea China's seat in the United Nations, and withdrawal of the American fleet from Formosan water where the fleet is at present screening the island from possible communist attacks from the mainland. This would leave Chiang Kai Shek virtually at the mercies of the Chinese communists, furthermore it would allow the Chinese Communists armies free to aid the communist rebels in French Indo China and would eventually lead to a communist conquest of all Asia. America is entirely unwilling to pay the communist price in Asia. Formosa in the hands of the communists would be a serious breach in the chain of Island fortresses on which the U.S.A. pacific defense is based.

England in view of her geographical position is more concerned about peace in Europe and would like to appease China to avoid a third world war; along with India she has tried to avoid a direct clash with Mao Tse Tung's government Both, India and Britain seem convinced that it is possible to come to some agreement on outstanding Asiatic problems without appeasement. The U.S. seems to be convinced that this is not possible. Although publicly in agreement, Attlee's recent visit to Washington is indicative of a split between Britain and the U.S.A. on Asiatic problems.

Chances for an overall agreement on world peace seem indeed to be very slim at this moment. The Russians still have a decided advantage in their vastly superior land forces, both in Europe and Asia. long as her policy of internal intrigue, and minor wars in different parts of the world continue to strengthen the position of world communism, she will not risk a world war. However, if the Atlantic Pact threatens her with an ever growing military might, she may risk war before her chances of gaining a victory become too hazardous.

STEUNT CONTACT MET UW ABONNEMENT.

PLAN VAN ACTIE.

JOHN VELLINGA

Met veel belangstelling lees ik de verschillende artikelen in "Contact", en vooral heb ik bijzondere aandacht geschonken aan hetgeen in de laatste nummers is geschreven over sociale organisaties van ons als oud-Nederlanders hier in Canada. Ik ben tot de slotsom gekomen, dat er werkelijk een taak is voor ons, ook in dit opzicht. Maar dan in dezer voege, dat wij niet trachten dit te doen volgens Nederlands model, doch dat wij deze actie voeren op een wijze, welke het meest doelmatig is hier in Canada.
Wij moeten inzien, dat wij op dit oogenblik weinig invloed hebben in dit land, dat onze krachten klein zijn, en wij dienen op onze hoede te zijn om die kleine krachten niet zodanig te verspillen, dat van de vele dingen, die wij denken te doen, niets terecht komt. Met andere woorden, laten wij niet al te spoedig de conclusie trekken, dat het nodig is allerlei organisaties op te zetten en grote actie te voeren, Doelmatiger acht ik het om door en met de bestaande organisaties zoveel mogelijk deze zaken naar voren te brengen en desnoods de werkzaamheden der bestaande organizaties in die zin uit te breiden, dat zij ook deze dingen in hun program van actie zetten. Is het daarom niet mogelijk, dat langzaam aan onze immigratie-organisaties op hun vergaderingen en door middel van "Contact" zaken over politieke and sociale actie behandelen? Natuurlijk op een bescheiden wijze, en dan in de eerste plaats meer om onszelf te orienteren in de bestaande politieke en sociale toestanden in Canada, om dan daarna, wanneer wij een recht inzicht krijgen hierin, door studie en bespreking een program van actie te formuleren en ons standpunt uiteen te zetten. Dit is maar een gedachte, steunend op de hoop, dat er meerderen onder ons gevonden worden, die werkelijk overtuigd zijn, dat wij als Calvinistische christenen een taak hebben in Canada, ook ten opzichte van politieke en sociale actie. Doch nogmaals, niet volgens Nederlands model, ook niet door blindelings allerlei verenigingen te organiseren; doch door middel van de bestaande verenigingen langzaam aan onze werkzaamheden uitbreiden, zodat er in de toekomst een stem en vooral kracht mag uitgaan van ons op deze terreinen van ons leven als burgers van dit land. Wat is Uw gedachte, lezer, en wat denkt U hierover, schrijvers van de artikelen over dit onderwerp? Laat ons in de komende uitgaven van "Contact" hierover eens iets horen; ik hoop ook zelf meer te schrijven over deze zaak.

Onze Eigen Verzekering.

Wij hebben nu de Koninklijke goedkeuring op het bestaan van onze verzekeringsorganisatie en tevens de vergunning om verzekeringen af te sluiten met onze 1951. Deze zijn, zoals ze verleden jaar in onze organisatie werden overeengekomen; men kan ze vinden op het informatie-biljet, dat verkrijgbaar is bij de redactie van "Contact". Er is een afwijking van het teur vastgesteld de premies voor het jaar leden. Ook zijn door de Verzekeringsinspecaanvankelijk bepaalde, en wel deze, dat elk persoon, die lid wordt van onze verzekeringsorganisatie, een zeker bedrag moet storten in een reservefonds. Dit fonds is opgezet om, indien dit nodig mocht blijken, uitkeringen aan onze leden te garanderen. De inspecteur stelde vast, dat voor elk gezin, dat zich verzekert, $10. - gestort moet worden in dit reservefonds en voor elk alleenstaand persoon $5. - Ook is vastgesteld, dat nieuwe leden zullen worden aangenomen gedurende de eerste maand van elk kwartaal, dat zij de premies van het lopende kwartaal moeten betalen en recht op uitkering hebben, beginnende bij het nieuwe kwartaal, dus na drie maanden. Nieuwe immigranten, die zich binnen een maand na aankomst aansluiten, ontvangen uitkering zonder deze drie maanden wachttijd, doch moeten de premie betalen van het lopende kwartaal. Uitkeringen voor bevalling worden nu alleen gegeven nadat een verzekerde tien maanden lid is van onze verzekeringsorganisatie.

Mogen wij er bij de locale besturen nog op aandringen de premies te innen gedurende de eerste week van elk nieuw kwartaal en deze voor de 15e van de eerste maand op te sturen naar de provinciale penningmeester? Wij moeten eraan werken om systeem te krijgen in dit ons werk en hebben hiervoor de hulp nodig van alle besturen en leden. Volende keer iets meer.

Credit Union

Wat is het nut van een Credit Union? Ten eerste, dat men meer rente ontvangt van zijn spaargelden. Ten tweede, dat men, als men gezamenlijk een Credit Union opzet, een kapitaal bijeen kan brengen om elkaar te helpen voor het kopen van een eigen boerderij of zaak. Ten derde, als men georganiseerd is als Credit Union kan men 50% van het bijeen gebrachte kapitaal te leen krijgen om de leden nog meer te helpen. Voorbeeld: Als men een Credit Union heeft met 50 leden, die elk $300. beleggen, maakt dit een totaal bedrag van $15000. Bovendien kan de Credit Union dan een bedrag lenen van $7500.; het totale bedrag, dat disponibel is voor leningen aan de leden is dus nu $22500. Indien men de leningen door elkaar niet hoger maakt dan $2000. per lid, kunnen dan reeds 11 personen geholpen worden. Mogen wij als Nederlanders beseffen, dat het voor ons door middel van deze Credit Union mogelijk is

PLAN VAN ACTIE (CONTINUED)

binnen een tiental jaren velen te helpen en te verzekeren, dat ook economisch er een goede toekomst is voor allen die hieraan deelnemen.

Indien er locale groepen zijn, die meer informatie verlangen aangaande deze Credit Unions, of ook die in hun groep zulk een Credit Union willen organiseren, schrijf naar John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario.

Weest tevreden.

Onze organisatie heeft gedurende de laatste maanden reeds verscheidena mbachtslieden geplaatst, die in de komende maanden in Canada zullen arriveren. Nu is er een groot stuikelblok in verband met de plaatsing van ambachtslieden. En dat is de huisvesting. Er is hier in Canada ook een groot tekort aan woningen. De enige wijze, waarop onze organisatie ambachtslieden kan plaatsen, is, dat wij het zelf op ons nemen voor behuizing te zorgen.. Een Canadese fabrikant of zakenman wil daar geen drukte mee hebben.

Nu kunnen wij natuurlijk niet alles maar in 't voren huren om klaar te zijn als onze emigranten arriveren. Dat zou veel te veel geld gaan kosten: Wat wij doen is: hier en daar een groot huis huren, buiten de stad, waar het niet zo duur is, om op deze wijze bij aankomst in tijdelijk onderdak te voorzien. Natuurlijk is dit niet ideaal, en het zal de immigranten dan ook niet volkomen bevredigen. Doch het is de enige mogelijkheid en daarom: wees tevreden met de woonruimte, die men voorlopig voor U heeft. Het is Uw plicht (en ook Uw eigen belang) om na aankomst er op uit te trekken teneinde een betere woning te krijgen, dicht genoeg bij Uw werk. Ook moet U beseffen, dat er geld uitgegeven wordt om deze woningen voor U te huren en dat U dus zedelijk verplicht bent bij te dragen in de kosten hiervan, met andere woorden. dat U huur gaat betalen.

Ik schrijf dit voor onze leden, opdat zij hun familieden of vrienden, die naar Canada komen, hiermee in kennis zullen stellen. En ook zou ik graag zien, dat de Chr. Emigratiecentrale, dit in haar Mededelingenblad overnam, zodat de emigranten weten, dat hier geen woning op hen staat te wachten (enkele gevallen uitgezonderd), maar dat men tijdelijk genoegen moet nemen met de woonruimte die disponibel is. Verwacht dus niet te veel. Brom ook niet te luid, want dit is het enige wat wij kunnen doen om deze moeilijkheden te overbruggen.

Wat Zal ik meenemen naar Canada

Deze vraag komt, naar ik vermoed, op in veler hoofd, als men zich klaar maakt om naar Canada te emigreren. Ik heb het hier niet over Uw meubelen enz., maar veel meer heb ik op het oog de dingen, die men nodig heeft gedurende de vaak lange treinreis naar de eindbestemming. Velen maken de fout om alles in de grote vrachtkisten op te bergen en in het geheel geen handbagage mee te nemen. Wat een ontnuchtering als men dan soms twee weken of langer moet wachten op die kisten. Geen kleren, geen eetgerei, helemaal niets om zich ook maar een beetje te redden. Dit is eigen schuld en men kan veel van deze ellende voorkomen. Men moet ook niet verwachten, dat ieder hier klaar staat om U op de handen te dragen. Probeer zoveel mogelijk U zelf te helpen en zorg er daarom voor dat U de noodzakelijkste dingen in een handkoffer bij U draagt als U van de boot stapt. Wat heeft men zoal nodig om zich zo goed mogelijk door de eerste moeilijkheden heen te slaan? Hier volgen enige aanwijzingen. Een bord, mes, vork, lepel en kop voor elk gezinslid. Voldoende schone onderkleren en vooral ook Uw werkkleren. Dan. voor elk gezinslid een paar dekens. Neem ook strozakken mee, die U, zo nodig, kunt vullen met stro, zodat U niet op de harde grond behoeft te slapen. Na aankomst op de plaats van bestemming dient men direct wat potten en pannen te kopen en een kachel en vergeet vooral ook niet een flinke voorraad etenswaren, zodat Moeder de vrouw een goed maaltijd klaar kan maken. Wat tafels en stoelen betreft, daar moet U het maar even zonder doen. Ook ledikanten zullen in de meeste gevallen ontbreken, dus, de strozakken op de vloer en dan maar slapen. Onze lezers zullen deze dingen waarschijnlijk in de meeste gevallen zelf hebben meegemaakt; zij kunnen hun vrienden en kennissen, die ook naar hier komen een dienst bewijzen door hun dit te schrijven, zodat zij gaan beseffen, dat emigreren vaak is: ontberen, vooral wanneer die vrachtkisten maar op zich laten wachten. Vooral voor de ambachtslieden, die in vele gevallen in het geheel geen hulp van hun aanstaande werkgever ontvangen in verband met aankomst, behuizing enz., zijn deze dingen van veel belang. Zij vooral zijn geheel op zichzelf aangewezen, ofschoon zij tot op zekere hoogte de hulp onzer organisatie genieten in die eerste moeilijke weken.

Maar, neem de dingen zoals ze zijn. Ga niet zitten jammeren, beschuldig ook niemand, maar besef, dat U deze moeilijkheden met een glimlacht moet begroeten.

Zo doende bewijst U uit het goede emigrantenhout gesneden te zijn. Ik hoop, dat de Chr. Emigratiecentrale ook dit over wil nemen en dat het onze immigranten van nut zal zijn.

Ons Eerste Jaar in Canada

DOOR BERT

(vervolg)

Hoofdstuk 3

Een bespreking, die niet vlotten wil

De zon werpt een laatste brede straal door het vensterglas en kleine stofjes dansen boven het groene tafelkleed in de kerke-raadskamer. De pauze is afgelopen, de voorzitter heropent de vergadering, en geeft het woord hierna aan de inleider. Als tweede inleiding stond voor die avond een maatschappelijk onderwerp op het programma, dus een vrije keuze, naar smaak of inzicht.

Verslag van de vergadering van een Christelijke emigratievereniging gehouden op 15 Maart 1946 in het Jaarbeurshotel te Utrecht.

He, dat is weer eens iets anders, denkt de voorzitter; wat zal die nu weer in zijn hoofd hebben. Maar de inleider, eerst langzaam begonnen, vervolgt zijn lezing en geeft nu de rede van een zekere heer Keizer weer. Niet letterlijk natuurlijk, maar hij tracht toch zo goed mogelijk de inhoud van het toen gezegde naar voren te brengen.

„En nu, na de oorlog, nu de grenzen weer open zijn, kijken duizenden en duizenden mensen uit naar een kans om ons vaderland te verlaten en in een ander werelddeel een nieuwe toekomst op te bouwen. De bevolking van Nederland neemt nog steeds toe, dit is een gelukkig, verschijnsel, maar ons land is te klein om allen een woonplaats te bieden en dit dringt ons om naar andere streken, die voor landbouw geschikt zijn, uit te zien. Er zijn nog steeds 68000 jonge boeren, die op een eigen bedrijf zitten te wachten, waar geen enkel uitzicht op is. Nog hebben de Verenigde Staten hun grenzen niet opengesteld voor grootscheepse immigratie en ook andere delen van de wereld hebben nog hun beperkende bepalingen. Maar als dit alles na verloop van tijd verbetert moeten wij klaar zijn en een organisatie opgebouwd hebben, die de gewenste inlichtingen kan verschaffen. Ook ligt het in het voornemen om enige afgevaardigen te benoemen, die b.v. naar den Haag zullen gaan om aan onze regering de nodige hulp en medewerking te vragen. Hier geldt het: "Eendracht maakt macht", want de enkeling kan niet veel uitrichten. Als er daarentegen een sterke organisatie achter staat, zal den Haag ons zeker niet met een kluitje in het riet sturen.

Hierna volgde nog een tweede spreker, iemand uit Friesland, die op eenvoudige wijze enige vraagstukken naar voren brengt. Hij zegt iets over het stichten van plaatselijke afdelingen en over het uitzenden van vertrouwensmannen naar andere landen en werelddelen. Ook komt het verleden nog naar voren. De geschiedenis der pioniers, die in vreemde landen voet aan wal zetten. Geen taal kenden ze soms en geen heg of steg wisten ze. Soms gingen ze als enkeling, soms als, gezin, maar ook wel in groepsverband. Hij weidt uit over de ontbering, die geleden is en over de talrijke teleurstellingen, die ze ondervonden en hoe ze dikwijls bedrogen werden. Maar dat alles moet toch niet nodig zijn; nu de wetenschap en de technische mogelijkheden zulk een grote vooruitgang hebben gemaakt, kan dat ook ten nutte worden gebracht aan imigratie in groepsverband. Een heel leger kan verplaatst worden over duizenden kilometers, zonder dat er eigenlijk van ontbering sprake behoeft te zijn. En als wij nu een dergelijke hoeveelheid materiaal tot onze beschikking hadden, zou er veel van onze plannen verwezenlijkt kunnen worden. Verschillende landen wijzen de immigratie in groepsverband af; zij zien liever de enkeling, verspreid en in hun volksgemeenschap opgenomen.Maar wij willen onze religie behouden en wanneer wij als enkeling of als gezin temidden van een Rooms Katholiek of soms heidens land, als sommige staten van Zuid-America, terecht komen weten we dat er van kerkgaan geen sprake kan zijn. En om onze welvaart te betalen met ons geloof en ons beginsel, waarvoor onze vaderen goed en bloed hebben over gehad, nee, dan kunnen we beter thuis blijven en onze laatste snee brood delen met onze volksgenoten".

Zo langzamerhand komt Bert aan het einde van zijn verslag, dat die avond als inleiding diende. Hij had op die vergadering in Utrecht als een razende zitten pennen om zoveel mogelijk aantekeningen te verzamelen.

Nu geeft de voorzitter het onderwerp in bespreking. Slechts een enkeling stelt een korte vraag, maar de meesten zwijgen alsof zij het in Keulen hebben horen donderen. Zo volledig is de inleiding niet geweest, dat er niets meer over te vragen zou zijn, maar je kunt het de leden van de Jongelingsvereniging "Timotheus" te Diebergen, die voor het grootste deel uit burgerjong ns bestaat, toch ook weer niet kwalijk nemen dat zij geen interesse hebben in vraagstukken, die nog buiten hun belangensfeer liggen. Als het straks per fiets op huis aan gaat, door de Wetering, een boerenbuurtschap, dan wordt er nog even nagebomd over dat geval van vanavond. En voor Bert de hoek linksaf slaat roept hij nog: "Nou ik zal je nog wel eens wat meer laten horen."

Christelijke Actie, ook in Canada.

B. KRAAL

Er is door velen in "Contact" geschreven over de gedachte "Hoe moet in de toekomst onze houding zijn op politiek en maatschappelijk-sociaal gebied?" Allereerst heeft de heer Bisschop zich hierover geuit en daarop kwamen van verschillende kanten de reacties, zo ook van de heer Grin in het laatste nummer. En gaarne zou ik nu ook het een en ander willen opmerken, vnl. in antwoord op hetgeen laatstgenoemde naar voren bracht. Mag ik daarom de redactie vriendelijk verzoeken ook dit op te nemen?

Ik moet beginnen met te zeggen dat ik het met de "theorie" van de heer Bisschop van harte eens ben en dat ik enkel hoop dat zij eens in de practijk "practisch" zal blijken. Dat dhr. Grin het nut van het C.N.V. in Nederland als afgedaan beschouwt nu de arbeider, die naar Gods beeld is geschapen, als mens wordt behandeld, nu hij niet meer voor een kwartje per uur behoeft te werken, laat reeds blijken hoezeer juist het C.N.V. nodig is, misschien voor hem niet meer om hem maatschappelijk te helpen, dan toch om de mens de juiste waarde in de samenleving te helpen behouden; of verwacht hij zuks van de Rijksbemiddelaar? Het komt mij voor dat dhr. Grin de voornaamste taak, van de christen nog lang niet heeft begrepen, en zich met zijn vestiging in Canada als zijn enige doel voor ogen stelde om zonder hulp van anderen te trachten zijn eigen ideaal te verwezenlijken. Ja, zeker, vriend Grin, de kansen daarvoor zijn er, met Gods hulp, voor U en voor ons allen, maar bent U bevreesd, dat U niet zult slagen als we hier, net als in Nederland, een C.L.O. zouden hebben? Natuurlijk, het C.N.V. in Nederland maakt fouten, maar ik ben er heilig van overtuigd, dat zij in Nederland een grote taak had en waarschijnlijk nog groter taak en roeping krijgt voor land en volk. Of meen U dat een christelijke organisatie alleen nodig is om ons onze dubbeltjes en dollars te verzekeren? Och, dan was het misschien maar beter dat in Nederland het N.V.V. de scepter zwaaide of de Rijksbemiddelaar, of......dat het er toeging, zoals hier in Canada. Nee, waarde vriend Grin, in staat en maatschappij moet de Christen indringen (ook in Canada) om anderen, U en mij, richtlijnen te geven, om ons gezamenlijk te wapenen tegen nihilisme, kapitalisme en alles wat onze christelijke grondslagen wil vernietigen; deze grondslag, die U met al Uw mede-christenen belijdt, dat de mens door God en naar zijn beeld geschapen is, zowel werknemer als werkgever (in dit verband wijs ik op de verschillende onderafdelingen van het C.N.V., de C.B.T.B. en het N.C.L.B.).

In dat licht moeten wij het C.N.V. zien en ook de toekomstige C.L.O. en dan zal ook de heer Grin niet meer zeggen, dat hij het afscheid van het C.N.V. voelt als "het slaken van de banden", maar dan zal hij zich in de toekomst een "bondsvriend" (met een uitroepteken en geen vraagteken er achter) noemen. Want een gezonde samenleving kan alleen uitgroeien wanneer christenen gezamenlijk optrekken tegen de afgod van de tijd op maatschappelijk-sociaal en politiek terrein.

Een oud-immigrant aan het woord

J. SCHIEMAN

Het is al weer een hele tijd geleden, dat ik in "Contact" geschreven heb en nu het toch niet druk is op de farm ga ik maar eens weer aan de slag. Niet omdat ik het zo graag doe, maar, nu ja, ik beschouw het zo'n beetje als mijn plicht.

Met belangstelling heb ik de laatste nummers van „Contact" gelezen. Ik vond veel interesants en ook veel amusants. Vooral het stukje „Zo zijn onze manieren".

Nou, die schrijver kreeg nogal stevig de wind van voren. Toch ben ik het wel met hem eens, hoewel hij een beetje voorzichtiger had kunnen zijn in zijn manier van schrijven. Immigranten houden er wel eens manieren op na, die hier nu niet zo gemanierd gevonden worden. Dat wil echter niet zeggen, dat de Canadians geen slechte manieren hebben en de immigranten geen goede.

Zo kwam ik eens naar een immigrantenkerk en daar gingen enkele opgeschoten knapen maar eens tegen de muur van een huis staan vlak bij de kerk en in het publiek en dan met grote spongen de kerk in. Nou, als de Canadezen dat zien vinden zij dat ongemanierd, en dat is het ook.

En zo was het nog eens op een andere keer bij avond. De kerk ging uit en alles was goed verlicht. Vader moest even stil staan en zijn zoontje ook. Die hadden daar ook beter niet gestaan, als ze goede manieren wilden toten. Daarom, houdt de goede manieren in acht; het zal je goed doen.

Ook het schrijven van de heer Bisschop heeft mij zeer geinteresseerd en de heer Grin, die tegen hem in schrijft, krijgt van mij applaus. Grin heeft een goede kijk op de zaken volgens mij; hij zal wel een goede boer worden en Bisschop misschien wel een goede bureaucraat, die wij hier wel kunnen missen.

Over politiek, waar Grin wel eens wat over horen wil, kan wel geschreven worden door iemand die graag schrijft. Maar een kort stukje geeft je soms meer voorlichting dan een lang betoog. Als ik er iets van zeggen zal, hier wordt alles maar niet direct christelijk genoemd, zoals in Holland en ik hoop, dat het ook nooit zover komt. Ik vind maar laat uw ja ja zijn en uw nee nee, waar je ook bent en wat je ook doet. Mijn eerste ervaring wat politiek betreft was in 1926 toen Hon. Ferguson met het voorstel kwam om bier te verkopen onder regeringscontrole; hij werd gekozen. Enkele jaren later kwam zijn tegenpartij met het voorstel om bier in de hotels te verkopen en toen werd hij gekozen; dat was Hon. M. Hepburn. Waar de ene partij voor is, daar is de andere tegen of het nu goed voor het land is of niet. Het is voor de kiezer om dat uit te maken. De ene partij zal bijv. opkomen voor de vrije Zondag, waar nu nogal veel over gesproken wordt en de andere zegt: als wij aan de macht komen voeren wij geen vrije Zondag in; de kiezers moeten het uitmaken, wat het best is.

Dit is dan nog maar provinciaal, maar hetzelfde krijg je in de landspolitiek.

De twee grootste partijen zijn de Conservatieven en de Liberalen. In 1930 kwamen de Conservatieven met het plan om hoge tarieven op invoer te heffen: dat zou beter zijn voor het Land. Nou, de meerderheid geloofde het en zo kwam het Bennet-Government aan de macht. Vijf jaar later vonden de Liberalen, dat het anders moest: Vrije handel De meerderheid bracht toen het McKenzie King Government aan de macht.

Als je met de politiek op de hoogte wilt komen moet je de politiek volgen in de kranten. Ik geloof, dat "Contact" wel kan beginnen met een beetje over politiek te schrijven.

Het stukje over Santa Claus is ook wel een beetje overdreven vind ik. Er wordt van een molshoop een berg gemaakt; het is een storm in een theepot. En als Ralph Bos dan eindigt met: "Dan zullen wij Kerstfeest vieren in het land van Santa Claus" vind ik dat niet anders dan schimpen. Niet dat ik Santa Claus wil verdedigen. Maar ik vind het toch ook niet nodig om Canada het land van Santa Claus te noemen. Als je nu denkt, dat je onder de Sidonieers terecht gekomen bent is het maar beter, dat je terug gaat naar Holland. Als men dat wil kan men van Santa Claus een Anti-Christ maken of een Sint Nicolaas uit een oude tijd, die "gespeeld" wordt voor kleine kinderen. Voor mijn part kunnen ze ook beide achterwege blijven.

Tenslotte wil ik nog iets zeggen over het Staan of zitten. Dat vind ik nu van die echte Hollandse dweperij, die hier voortgezet wordt. Nou, ik ben daar niet voor te vinden. Ik vind de Canadese gewoonte best, om staande te zingen en met gebogen hoofd zittend te bidden en ik geloof dat ze ook deden in Holland-Michigan toen ik daar eens in de kerk was.

En nu ga ik eindigen en wens jullie allen Gods Zegen. Ik heb er heel wat tijd en moeite aan besteed om dit op te stellen en ik hoop dat het jullie van nut kan zijn, wat een oud-immigrant schreef.

P.S.

Om nog even terug te komen op Santa Claus, er is een sterke beweging onder de Engels sprekende bevolking tegen Santa Claus. Hij wordt ook wel Satans Claus genoemd. Jullie, nieuwe immigranten, denken misschien te spoedig, dat alle mensen zich hier buigen voor Baal. Dat is echter niet waar; er zijn er nog wel zeven duizend die dat niet doen.

Maar als jullie Santa Claus willen afschaffen, go ahead, you will have support.

ADVERTENTIES

ALGEMEENE KENNISMAKING

DICK MARINUS BINNENDIJK
en
IEP BOVIUS

hebben de eer, U namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk waarvan de voltrekking D.V. zal plaats hebben op Vrijdag 16 Maart a.s., 's namiddags 2.30 uur, in de Presbyterian Church te Barrie.

Barrie, Ontario, 13 Februari 1951.
R. R. 1.

God verblijde ons zeer met de geboorte van een Zoontje en Broertje

JAN

H. HAANSTRA
J. HAANSTRA—Van der Wal
AAFKE.

Hannon, Ontario, 21 Januari 1951.
R. R. 3.

Met blijdschap en dankbaarheid geven wij kennis van de geboorte van onzen Zoon

TIEME

A. BISSCHOP
A. BISSCHOP—Bork.

Chatham, 28 Januari 1951.
R. R. 4.

Met groote vreugde en dank aan God, geven wij U kennis van de geboorte van onze Zoon

JOHANNES

M. COLIJN—Schreuders.
J. COLIJN

Elmvale, 2 Februari 1951.
R. R. 2.

J. H. REMMERSWAAL
Levack, Ontario

zou gaarne bekend worden met het adres van

WALTER REUVEKAMP

woonachtig omgeving Ottawa, Ontario.

HET ADRES VOOR:—
Bijbels, Psalm Boeken, Kinder Bijbels Woorden Boeken, Studie Boeken in de Hollandse of Engelse taal.

Zijt gij geintreseerd in uwe Kerkelijke aangelegenheden, bestel bij ons het Jaarboek 1951. $1.10 postpaid.

VAN DELFT'S BOOKHOUSE
308 Hess St. South Hamilton, Ont.

Voor reparatie of laschwerk aan uw Auto of Landbouwwerktuigen naar

L. E. BOERS

Murphy Side Road - Sarnia, Ont.
4de huis vanaf Dual Highway
Vlug en Voordeelig.

KOOPT DURANCE KUIKENS
Rasechte en Gekruiste Kuikens
Agent:

R. DE JONG

R. R. 3 SARNIA, ONTARIO
TEL. ED-6808.

A. A. FISHER SARNIA, Ont.
Makelaar in Assurantien
143½ Lochiel Street
Residentie Tel. D1-8151
157 N. Brock St. Res. D1-4673

HOLLANDERS!
Is uw ORGEL defect of vals? Dan even een berichtje aan
Jn. VRIEND
R. R. 3 Tupperville, Ont.

RIDEAGH'S DAIRY
London Road — Sarnia, Ont.
PHONE D1-5841
Levert U gaarne
Melk, Room, Boter en Eieren

ZAAIT IETS GOEDS! Dat is punt nummer 1
Vraagt onze prijscourant van Groenten en Bloemzaden. Zaadlevering franco per post.

WILLIAM DAM SEEDS
SARNIA, ONT.
Voorheen Bedrijfsleider Turkenburg's Zaadhandel in Nederland.

GEOFFREY VAN RAAY
REAL ESTATE

TE KOOP AANGEBODEN

Twee Farms, ieder ter groote van 200 acres, gelegen in het Durham district plm. 75 mijl afstand van Toronto. Goede ZWARTE grond, uitstekend geschikt voor wheat, haver, gerst, soya beans en veeteelt. Geschikte gebouwen en goede woningen. Deze farms worden aangeboden tegen geringe afbetaling en gemakkelijke voorwaarden. Hier is een kans voor een paar Hollandse families die in deze omgeving een eigen bedrijf willen opzetten.

Voor nadere inlichtingen, wendt U of schrijf naar onderstaand adres. Wij spreken in de Hollandse taal.

190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2.
Chatham, Ontario

AFDEELINGS NIEUWS

Levendige Activiteit in Bowmanville

S. BUMA

De groep Bowmanville heeft in December een vergadering gejkouden. Zij telt thans ongeveer 40 leden en is voortdurend bezig om meer Hollandse families te plaatsen. Het verslag van de fieldman stemde tot tevredenheid. Er bleek uit, dat er in het afgelopen jaar 30 families en 30 singlemen geplaatst werden. Erg jammer was alleen, dat ze niet allemaal gekomen zijn. De oorzaak daarvan was ons onbekend maar wij hopen dat het in het komende jaar beter zal gaan. Er zijn nu weer 15 families en singlemen geplaatst, wat toch een goed begin geacht mag worden. Verder kan met vreugde vermeld worden dat verscheiden immigranten hier al een eigen bedrijf hebben; misschien mede een gevolg van het feit, dat onze jongens en meisjes ruimschoots werk kunnen vinden in de vele fabrieken hier. Overigens, de farms zijn hier over het algemeen niet hoog in prijs.

Wat het kerkelijk leven aangaat, de diensten worden regelmatig door plm. 200 tot 250 personen bezocht; het lijkt waarschijnlijk, dat wij, eer er weer een jaar voorbij is, naar een ander kerkgebouw moeten omzien. De diensten worden geleid door. Ds. Moes, onze Zendings-predikant Moesten wij het vorig jaar nog een bus laten rijden ten behoeve van de kerkgangers, thans hebben de meeste immigranten zelf een car. Een enkele taxi rijdt er nog voor de nieuwgekomenen.

Het bestuur van onze groep is als volgt samengesteld: Rev. Moes, voorz. Jetze Reyenga secr., S. Feddema, penningm., terwijl als fieldman optreedt de heer S. Buma.

Op de bovenvermelde vergadering in December viel het belangrijke besluit tot oprichting van een Schoolvereniging. Bijna alle leden van de groep gaven zich hier voor op. Het zal er voorlopig nog niet van komen een school te stichten, maar het voornemen leeft toch in ons, want het is onze plicht onze kinderen op te voeden overeenkomstig onze christelijke beginselen. Het bestuur van onze schoolvereniging bestaat uit de heren: Rev. Moes, voorz., A. Demer, vice-voorz., Jetze Reyenga secr., J. Kapteyn, penningm., en Kooi alg. adjunct.

ADVERTISE IN CONTACT

IF IT'S DUTCH WE HAVE IT

Vraagt Uw winkelier naar deze bekende merkartikelen:

Hollandse haring, Frico "Wheelbarrow" kaas,
Bussink's honing- en kruidkoek, Van Houten's Cacao en Chocolade,
Victoria Biscuits en Chocolade, Spoor's Mosterd,
De Leeuw-Geluk's echte Zeeuwse mosselen in azijn.

Algemeen Vertegenwoordiger voor Canada:

JAN. K. OVERWEEL

506 Terminal Building, Toronto, Ontario

VERGEET NIET OM UW ABONNEMENT TE BETALEN WANNEER U EEN REKENING ONTVANGT! - - - -

UIT DE AFDELINGEN.

Sprekers voor de Christelijke Vakbeweging.

Onder leiding van Ds J. Rook werd op Maandag 29 Jan. te Sarnia een vergadering gehouden van de Chr. Ref. Labor Association. De heren de Groot en Gritter, bestuursleden der C.L.A. waren uit Grand Rapids overgekomen om aan de nieuwe immigranten het werk der C.L.A. uiteen te zetten en te trachten afdelingen te organiseren.

Op zeer duidelijke wijze heeft Mr. Gritter het belang der zaak toegelicht en een boekje open gedaan over de vakbeweging in het algemeen in de U.S.A. Meermalen gebruikte spr. het woord "democratie". Het komt ons voor dat „dictatuur" beter op zijn plaats is.

Het lijkt een hopeloze zaak om tegen de sterke stroom op te roeien. Voor Canada mag die stroom nog niet zo sterk zijn, maar er is alle aanleiding ook hier het alarmsein te geven: "Weest op Uw hoede".

De stimulerende woorden van de sprekers vonden weerklank en vrijwel alle aanwezigen waren in principe bereid lid te worden van de C.L.A.

In Kerk, Staat en Maatschappij hebben we rekening te houden met wat God van ons vraagt en op alle terreinen des levens moeten we tonen daders des Woords te zijn.

L.

Kerkinstituering in Kingston.

De instituering van de First Ch. Ref. Church of Kingston is een feit geworden. Op Zondag 24 December zijn na de predikatie ambtsdragers gekozen en in hun ambt bevestigd. De predikatie, welke hieraan voorafging, werd gehouden door Ds G. Andre. Hij koos zijn tekst uit 1 Petr. 5: 10.

"De God nu aller genade, die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, deze volmake, bevestige, versterke en fundere ulieden".

De attestaties van 27 belijdende en 52 doopleden zijn ingeleverd.

De instituering van een kerk schijnt al niet meer zo 'n bijzondere gebeurtenis te zijn, omdat het zo vaak voorkomt. Maar voor hen die dit feit mogen beleven, zoals wij nu in Kingston, is het een reden tot grote blijdschap. Wij hopen, dat God zal zegenen, hetgeen hier; in de naam des Heren is begonnen.

Ons aantal in nog klein; er is groei nodig. Voor die groei moet gewerkt worden. De omstandigheden zijn hier van dien aard, dat in Kingston een flinke kerk opgebouwd kan worden. Reeds zijn er verscheidene gezinnen geplaatst, welker overkomst wij afwachten. Er is in Kingston een opkomende industrie; de aluminium- en de nylonfabriek zijn de twee grootste industrien. Kingston heeft 33.000 inwoners en breidt zich snel uit. Er is een goede markt voor afzet van groenten en fruit. De grond rondom Kingston is wat rotsachtig; op sommige plaatsen zodanig, dat er alleen wat bomen groeien. Maar er zijn ook vele goede farms in dit district. De prijzen van de farms zijn, in vergelijking met het Zuiden, laag. Bij vele farms behoort een lap bosgrond, geschikt om wat brandhout van te kappen. Vooral farms welke enkele mijlen van de highway af liggen zijn goedkoop.

De lonen, die hier betaald worden, varieren van $75.00 tot $110.00 per maand. Kingston is gelegen aan Highway No. 2, maar ook aan het begin (of eindpunt) van Highways No. 33, 38, 15, zodat wij alle kanten uit kunnen. Nemen wij al deze dingen in aanmerking, dan is er in Kingston zeker uitbreiding mogelijk, mits eraan gewerkt wordt. De emigrantenvereniging bestaat grotendeels uit eerstejaars emigranten, die vanwege moeilijkheden met de taal enz. nog niet zoveel daartoe kunnen bijdragen, ofschoon de goede wil wel aanwezig is. De emigranten, die in het afgelopen jaar hier zijn aangekomen, hebben het best naar hun zin en willen allen hier blijven.

Zegene God de jonge kerk van Kingston; zegene Hij het werk van Ds John Rubingh, onze geestelijke verzorger, en zegene Hij het werk van fieldman L. Vanden Berg, die zoveel heeft gedaan en doet voor de overkomst van geloofsgenoten uit Nederland.

D.B.

Soya Bonen

Scudder ligt op Pelee Island en dit is een eilandje in Lake Erie ten Zuiden van Leamington. In Scudder woont W. H. Bartja, die in 1950 de hoogste prijs won voor de beste oogst van soya bonen. Frank Long van Port Rowan in Norfolk County won de tweede prijs, Neale Adams van Fletcher in Elgin County kwam nummer drie. Aan de wedstrijd werd door honderd personen uit vier verschillende districten van de provincie deelgenomen. Bij het bepalen van de prijs werden de volgende factoren in acht genomen: opbrengst per acre, vetgehalte en stand. Mr. Long had de hoogste opbrengst (47.25 bushel per acre) maar de bonen van Bartja bevatten meer olie (19.6)

Soya bonen hebben een goede aftrek en het departement van Landbouw voorspelt een goede toekomst voor dit product.

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $1.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....

....

Adres Verandering

Nieuw Adres

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam. ....

....

Farmer ....

Postkantoor ....

Tegenwoordig Adres

20,
Rev. John Gritter,
Box 35,
Aylmer, Ont.